

ติวเต็มพิกัด ม.ต้น

ภาษาไทย

รายการที่ 4 คำไทยแท้และคำที่มาจากภาษาอื่น ตอนที่ 1

ลักษณะคำไทยแท้และคำที่มาจากภาษาอื่น

คำไทยแท้	คำที่มาจากภาษาอื่น
1. เป็นคำพยางค์เดียวมีความหมายในตัวสมบูรณ์ในตัว	1. มีหลายพยางค์
2. ส่วนมากไม่ใช้พยัญชนะ ส ม ญ ฆ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ ฎ ภา ศ ษ พ์	2. มีคำที่ประสมด้วยพยัญชนะ ส ม ญ ฆ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ ฎ ภา ศ ษ พ์
3. มีตัวสะกดตรงตามตัวสะกด	3. ใช้ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
4. คำๆ เดียวมีความหมายและทำหน้าที่ได้หลายอย่าง	4. –
5. มีเสียงวรรณยุกต์กำกับทั้งมีรูปและไม่มีรูป	5. ไม่ใช้วรรณยุกต์กำกับ
6. ไม่นิยมคำควบกล้ำ	6. คำที่ใช้ควบกล้ำ อักษรนำมาจากเขมรและสันสกฤต
7. ไม่มีการันต์	7. มีการันต์
8. ไม่ใช้ รร	8. คำที่ใช้ รร มาจากสันสกฤตและเขมร
9. คำที่ออกเสียง ไอ จะใช้ไม่ม้วนและไม่มลาย ไม่ใช้ รูป อัย	9. คำที่ใช้รูป อัย มาจากบาลี – สันสกฤต
	10. คำราชาศัพท์ส่วนมากมาจากเขมร
	11. คำที่ขึ้นต้นด้วย บัง บั่น บำ บรร มาจากเขมร
	12. คำที่ขึ้นต้นด้วย สระอำ มาจากเขมร
	13. คำที่สะกดด้วย จ ญ ร ล ส ส่วนใหญ่มาจากภาษาเขมร

หลักการสังเกตคำภาษาบาลี

- มีหลักตัวสะกดตัวตามที่แน่นอน

พยัญชนะวรรค

กะ	ก	ข	ค	ฌ	ง
จะ	จ	ฉ	ช	ฌ	ญ
ฎะ	ฎ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ
ตะ	ต	ถ	ท	ธ	น
ปะ	ป	ฝ	พ	ภ	ม

เศษวรรค ย ร ล ว ศ ษ ส ห พ

ตัวสะกด	ตัวตาม	ตัวอย่าง
พยัญชนะวรรคแถวที่ 1	พยัญชนะวรรคแถวที่ 2	อุกกาบาต มัจฉา อัญฐิ นุปผา เมตตา
พยัญชนะวรรคแถวที่ 3	พยัญชนะวรรคแถวที่ 4	พยัคฆ์ อัชฌา นิพพาน อัคคี
พยัญชนะวรรคแถวที่ 5	พยัญชนะวรรคทุกแถว	สงฆ์ อัญชลี ปัญญา สัมปทาน สุนทร

- นิยมใช้ พ เช่น กีฬา จุฬา อาสาฬหบูชา วิฬาร
- ไม่มี ศ ษ
- ไม่มี ฤ ฦ ไอ เอา
- ไม่มี รร
- ไม่นิยมใช้คำควบกล้ำ

หลักการสังเกตคำที่มาจากภาษาสันสกฤต

- ไม่มีหลักการสะกดตัวที่แน่นอน พยัญชนะตัวหนึ่งสะกด พยัญชนะตัวใด ในวรรคจะตามก็ได้ หรือไม่มีตัวตามก็ได้ เช่น อัคนี มัตสยา อาชญา สัปดาห์ พนัส
- กริธา (บาลีใช้ กีฬา) จุฬา (บาลี จุฬา)
- ใช้ ศ ษ เช่น ศีรษะ ศาล อภิเชก
- ใช้ ฤ ฦ ไอ เอา เช่น ฤทธิ ฤษี ไมตรี เสาร์
- ใช้ รร เช่น กรรม สวรรค์ อัศจรรย์
- นิยมใช้คำควบกล้ำ เช่น จักร สมัคร เพชร มิตร ยนต์ สมุทรร อินทร์ ทรัพย์

ลักษณะของคำไทย ที่มาจากภาษาเขมร

- มักใช้ควบกล้ำและอักษรนำ เช่น ขลัง เขลา โคลง ผลาญ ถนน สนุก ชลา ฯลฯ
- มักใช้ จ ญ ร ล เป็นตัวสะกด เช่น ตรวจ เสด็จ ผจญ เพ็ญ ควร ขจร ฑูล ดล

3. ที่ขึ้นต้นด้วย บัง บัน บำ บรร กำ ค่ำ จำ รำ ดำ ต่ำ เช่น บังเกิด บันทึก บำนาญ บรรจง กำหนด ค่ำรบ จำเรียง ขำนาญ ดำรง ตำรา ทำเนียบ
4. ที่ไทย แผลงมาใช้ เช่น

เดิน - ดำเนิน	จอง - จำนอง
ถวายเป็น - ตั้งถวาย	ติ - ตำหนิ
จ่าย - จำหน่าย	ตรา - ตำรา
5. ที่ไทยนำมาใช้เป็นราชาศัพท์ เช่น บังคม เสด็จ เสวย ถวาย สรง โปรด กันแสง

คำไทย ที่มาจากภาษามลายู

มีใช้ในภาษาไทยไม่มากนัก เช่น สาครุ ระกำ สลาดัน สลัด (มลายู Salate) ได้หลง ปลากะพง ปลาเกะเลา ปลาโลมา พังงา (ไม้ติดหางเสือสำหรับจับ) จังจัง สละ น้อยหน้า ทุเรียน อังกะลุง มังคุด

คำไทย ที่มาจากภาษาชวา

มีปนอยู่ในภาษาไทย เช่น บุนหา บุนลัน บุนหรง ปาหนัน พันตู กุหนุง (เขาสูง) ซาโปะ (ผ้าห่ม) ซ่าหรีม ดาลัด (แก้ว) ยาวเหยีย ยีหวา (ดวงใจ) วิเยน (ขันที) สะตาทมัน (สวน) ฯลฯ

คำไทย ที่มาจากภาษาจีน

มีปนอยู่ในภาษาไทยมาก เพราะในประเทศไทยมีคนจีนอาศัยอยู่มากกว่าชาวต่างชาติอื่นๆ คำเหล่านั้น ได้แก่ เก๊ เซ้ง เซียน แซ่ (วงศ์ เชื้อสาย ตระกูล) ตงฉิน เต้าหู้ โอเลี้ยง ห้าง หวย แก้วอี้ โต๊ะ ลูกเต๋า เกาเหลา เข็มมซี่ ฯลฯ

คำไทย ที่มาจากภาษาโปรตุเกส

มีอยู่ในภาษาไทยบ้าง เช่น เลหลัง สบู่ ตะวาง ปิ่นโต กัมประโด กระละมั่ง กระดาศ เหยี่ยว ฯลฯ

คำไทย ที่มาจากภาษาทมิฬ

มีปนอยู่ในภาษาไทย ดังนี้ กำป๋น (กบิล) กานพลู จงกลนี้ อินทผลัม อูไร สาเก ฯลฯ

คำไทย ที่มาจากภาษาฝรั่งเศส

มีที่ใช้ในภาษาไทยดังนี้ มิลลิเมตร โซเฟอร์ กงสุล

คำไทย ที่มาจากภาษาเปอร์เซีย

มีใช้ในภาษาไทย ดังนี้ สาทร้าย กุหลาบ อุ่น

คำไทย ที่มาจากภาษาอังกฤษ

นับว่ามีปนอยู่ในภาษาไทย จำนวนมาก เช่น คอนกรีต เมล์ โบนัส เช็ค เบนซิน

1. จงพิจารณาคำต่อไปนี้รับมาจากภาษาใด

แสะ	ไอ้ต	ชะเอม	โดม	เถ้าแก
เรียม	ยี่ห้อ	บังอาจ	ฉะเชิงเทรา	บันดาล
ปิ่นโต	บุฟเฟต์	กะละแม	กะละมัง	ไซเฟอร์
โสร่ง	บุหงา	โควตา	กุหลาบ	ตุ๋น
ลิปสติก	เลิร์ฟ	ซ่าหริ่ม	กงสุล	กิโด
ปาร์เกต์	ทอฟฟี่	บุหลั่น	มาลาดี	มินตรา
ก๊าก	กลด	ขจี	บ๊วย	เขลา
เขลย	ตำลึง	ทะนุถนอม	ลอบ	ไก่ไก่
เจิม	พเยีย (ดอกไม้)	สบู	สเก็ต	ห้าง
กงสี	ก้วยจับ	ตำรับ	เก็ก	เกี่ยมไฉ่